

CRT - CLAIMS RESOLUTION TRIBUNAL
בית הדין לבוררות בנושא החשבונות הרדומים בשוויץ – CRT

להתייחסות בלבד - הנוסח האנגלי הינו הקובע

בעניין ההתדיינות המשפטית לגבי נכסי קורבנות השואה
תיק מס' CV96-4849

מענק מאושר

לתובעת ¹ [שם חסוי]

בעניין חשבונו של Heinz Schneider

מס' תביעה: 004638/AY

גובה המענק: 10,375.00 פרנקים שוויצרים

מענק מאושר זה מתבסס על תביעתה של [שם חסוי], מבית [שם חסוי], (להלן "התובעת") לחשבון שפורסם בבעלות היינץ שניידר (להלן "בעל החשבון") בבנק [שם הבנק חסוי] (להלן "הבנק").

כל המענקים מתפרסמים. אם תובע מבקש לשמור על חיסיון לגבי תביעתו, כפי שקורה במקרה זה, שם התובע, שמות קרובי משפחתו - להוציא את שם בעל החשבון - ושמו של הבנק נשמרים חסויים.

מידע שהוגש על ידי התובעת

התובעת הגישה טופס תביעה בו זיהתה את בעל החשבון כאביה, היינץ (חיים) שניידר, אשר נולד ל[שם חסוי] ו[שם חסוי] ב 5 בנובמבר 1916, בברלין, גרמניה, ואשר נשא ל[שם חסוי] ב 28 בפברואר בישראל. התובעת ציינה שסבה, [שם חסוי], היה מפקח בחברה שייצרה טלפונים ושסבתה היתה מוכרת. התובעת ציינה שאביה, שהיה יהודי, היה שוליה של רתך אצל *Mix & Genest A.G.* בברלין בין ה 1 באפריל 1931 וה 31 במרץ 1935, ושקרוב לאחר קבלת תעודת הרתך במרץ 1935, ברח מגרמניה לישראל. התובעת ציינה שסבה וסבתה מצד אביה נשארו בברלין ונספו בשואה. התובעת ציינה שאביה נפטר בישראל ב 6 בינואר 1990.

על מנת לבסס את תביעתה, התובעת הגישה כמה מסמכים הכוללים את התעודה המקצועית שהונפקה ב 20 במרץ 1935 בברלין בה צויין שאביה היה היינץ שניידר אשר נולד ב 5 בנובמבר 1916, בברלין, ואת תעודת הנשואין של אביה בה צויין שהיה יהודי ושהיה רתך. כמו כן, התובעת הגישה צו ירושה (בעברית), אשר ניתן ב 28 בפברואר 1990, בו צויין שהתובעת היא בתו של חיים שניידר ויורשתו הבלעדית. התובעת ציינה שהיא בתו היחידה של אביה ושהיא נולדה ב 18 בדצמבר 1953 בישראל.

¹ התובעת מסרה את שמה ואת שם כמה מקרוביה רק בעברית בטופס התביעה. למען החלטה זו, ה CRT תעתק שמות אלה לאותיות בלטינית. למרות זאת, כדי למצוא התאמות בין השמות שהוגשו בטופס התביעה ובין השמות המופיעים במאגרי המידע של הבנקים, ה CRT השתמש במאגר המידע של יד ושם בישראל אשר מסר גרסאות שונות באותיות בלטינית עבור כל אחד מן השמות.

מידע זמין ברשומות הבנק

רשומות הבנק כוללות רשימות חשבונות ותדפיסים של מאגר המידע של הבנק. לפי רשומות הבנק, בעל החשבון היה היינץ שניידר. רשומות הבנק לא מראות את עיר או את ארץ מגוריו של בעל החשבון. לפי רשומות הבנק, בבעלות בעל החשבון היה חשבון חיסכון/פנקס חיסכון, אשר נפתח ב 24 באפריל 1927 ואשר הועבר ב 12 בספטמבר 1980 לחשבון זמני, שהוא קבוצה של חשבונות פתוחים אך רדומים. ביום ההעברה היתרה בחשבון היתה 1,410.95 פרנקים שוויצרים. והחשבון נשאר בחשבון זמני של הבנק.

CRT בחינת ה

זיהוי בעל החשבון

התובעת זיהתה באופן מספק את בעל החשבון. שם אביה מתאים לשם שפורסם לגבי בעל החשבון. ה CRT מציין שרשומות הבנק לא כוללות שום מידע ספציפי לגבי בעל החשבון מלבד שמו. על מנת לבסס את תביעתה, התובעת הגישה את התעודה המקצועית שהונפקה ב 20 במרץ 1935 בברלין בה צויין שאביה היה היינץ שניידר אשר נולד ב 5 בנובמבר 1916, בברלין. ה CRT מציין שהשם היינץ שניידר מופיע פעם אחת בלבד ברשימה שפורסמה בפברואר 2001 ובה מופיעים החשבונות שלגביהם הוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") קבעה שהם שייכים באופן "קרוב לוודאי או אפשרי" לקורבנות רדיפות הנאצים. ה CRT מציין שקבל תביעות נוספות לחשבון זה אבל התביעות לא אומתו בגלל אי התאמה בין איות השם הפרטי כפי שהוגש על ידי התובעים האלה ובין איות השם הפרטי של בעל החשבון. בהתבסס על כל האמור לעיל, המסקנה שאליה מגיע ה CRT היא שהתובעת זיהתה באופן מספק את בעל החשבון.

מעמד של בעל החשבון כקורבן של רדיפות הנאצים

התובעת הוכיחה באופן מספק שבעל החשבון היה קורבן של רדיפות הנאצים. התובעת ציינה שבעל החשבון היה יהודי ושהוא ברח מגרמניה באמצע שנת 1930, והוסיפה שהוריו נספו בשואה.

קשר משפחתי עם בעל החשבון

התובעת הוכיחה באופן מספק שבעל החשבון היה קרוב משפחה כאשר הגישה מידע ספציפי ומסמכים הכוללים צו ירושה אשר ניתן ב 28 בפברואר 1990, ואשר מוכיח שבעל החשבון היה אביה ושהיא יורשתו הבלעדית. אין כל מידע לפיו לבעל החשבון יורשים נוספים בחיים.

בעניין תשלום בעבר של היתרה

רשומות הבנק מראות שהחשבון הועבר לחשבון זמני מיועד לחשבונות רדומים בו נשאר עד היום.

יסוד המענק

ה CRT קבע שיש מקום לפסוק מענק לטובת התובעת. ראשית, התביעה הינה קבילה בהתאם לאמות המידה המפורטות בסעיף 18 של סדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"). שנית, התובעת הוכיחה באופן מספק שבעל החשבון היה אביה, וקשר זה מצדיק את המענק. שלישית, ה CRT קבע באופן מספק שבעל החשבון או יורשיו לא קיבלו בעבר את הכספים שבחשבון הנדון.

סכום המענק

במקרה הנוכחי, לבעל החשבון היה חשבון חיסכון/פנקס חיסכון. רשומות הבנק מראות שב 12 בספטמבר 1980 היתרה בחשבון היתה 1,410.95 פרנקים שוויצרים. בהתאם לסעיף 131(1) של סדרי הדין, סכום זה יוגדל בשיעור של 545.00 פרנקים שוויצרים, המשקף עמלות בנק מקובלות בהן חשבון החיסכון/פנקס החיסכון חויב בין ינואר 1945 וספטמבר 1980. מסכום זה מפחיתים 1,174.82 פרנקים שוויצרים, המשקפים את הריבית בה זוכה החשבון הנדון. לפיכך, היתרה המעודכנת בחשבון הנדון היא 781.13 פרנקים שוויצרים. בהתאם לסעיף 29 של סדרי הדין, כאשר הסכום בחשבון אינו מגיע ל 830.00 פרנקים שוויצרים, ובהעדר הוכחה נגדית, הסכום בחשבון ייקבע ל 830.00 פרנקים שוויצרים. השווי הנוכחי של סכום זה נקבע על ידי הכפלתו במקדם 12.5, בהתאם לסעיף 131(1) של סדרי הדין. לפיכך, הסכום הסופי של המענק הוא 10,375.00 פרנקים שוויצרים.

היקף המענק

על התובעת לדעת שבהתאם לסעיף 20 של סדרי הדין, ה CRT ימשיך ויחקור את תביעתה כדי לקבוע אם קיימים חשבונות בנק נוספים בשוויץ שביכולתה לתבוע. חקירה זו כוללת חיפוש בבסיס הנתונים של כלל החשבונות (המכיל רשומות אודות 4.1 מיליון חשבונות בנק שוויצרים מן השנים 1933 עד 1945).

אישור המענק

ה CRT פוסק מענק זה כדי לקבל את אישורו של בית המשפט ואת התשלום על ידי הממונים המיוחדים.

Claims Resolution Tribunal
8 יוני 2004